

Brána do města

Hotel Revoluční třída

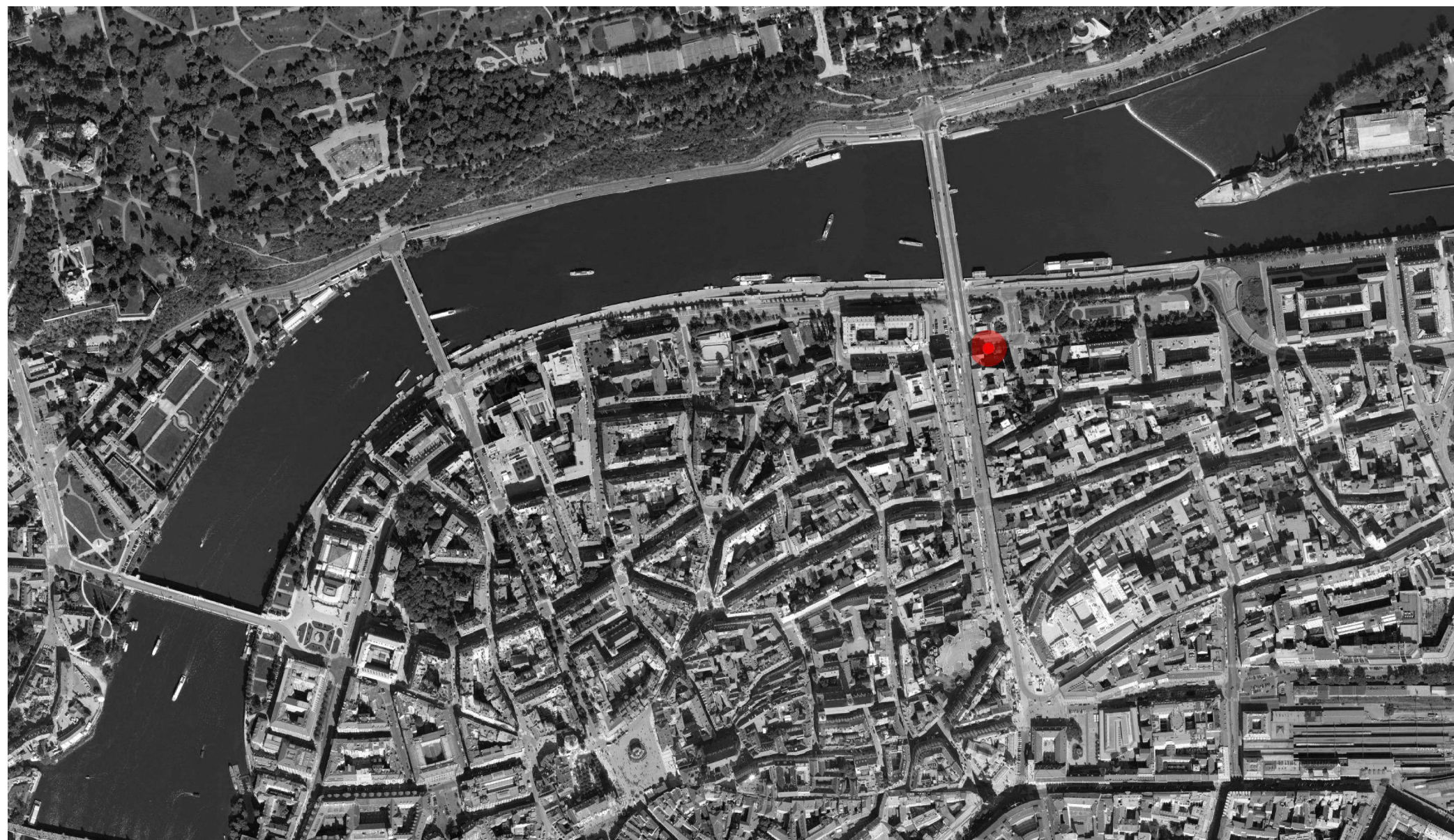
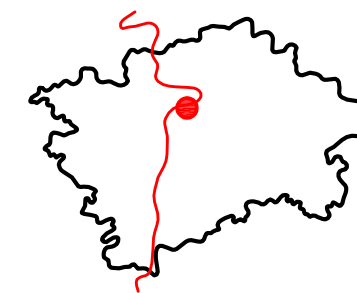
Vedoucí diplomové práce: prof. Ing.Akad.arch. Alena Šrámková

Edita Vávrová

...věnováno Miloši Vuković...

Obsah**2**

Poloha objektu	3
Historie	4
Historie - vývoj území	11
Současný stav	14
Autorská zpráva	15
Situace	16
Schemata	17
Půdorysy, řezy, pohledy	18
Vizualizace	25
Prohlášení diplomanta	28
Zadání diplomové práce	29

Petrská čtvrť

Je jednou z oblastí Nového Města, která byla osídlena již před jeho založením v roce 1348 a do novoměstských hradeb pojata s původní uliční sítí a zástavbou. Odlišnost od nově vytyčených širokých rovných ulic a pravidelných parcel Nového Města je v plánu města zřetelná dodnes, neboť stará, živelně vzniklá struktura ulic byla víceméně zachována.

Původně po dokončení Juditína mostu a odklonu obchodní trasy jižněji kostel přenechali roku 1215 německým rytířům, kteří zde založili řádovou komendu. Zanedlouho se i oni odstěhovali na prosperující Staré Město a u kostela sv. Petra se usadilo špitální bratrstvo křižovníků. I to se však již v polovině 13. století přemístilo k Juditínu mostu a kostel sv. Petra se stal farním. Z románské doby pochází i nedaleký kostelík sv. Klimenta, u něhož bylo v 1. polovině 13. století krátkou dobu sídlo dominikánského řádu. Právě s tímto historickým momentem zřejmě souvisí gotická přestavba kostelíka.

Dalším charakteristickým rysem oblastí, kterou dnes zjednodušeně nazýváme Petruskou čtvrtí, je blízkost řeky a s tím související hospodářské využití vltavského břehu. Dolní novoměstský úsek břehu a řeky se ještě v minulém století zdaleka nepodobal dnešní úpravě. Především zde ve vltavském řečišti začínalo souostroví, tvořené ostrovy Primátorským, Korunním a Velkými Benátkami (Štvanice), na které pak v Karlíně navazoval ostrov Rohanský a celá romantická spleť ostrůvků drobnějších. Od břehu do řečiště vybíhaly tři řady mlýnů: západně Nové, uprostřed Dolní lodní a východně Helmovské. Mezi nimi při břehu byly koželužny, kartounka a další výrobní provozy. Obytné budovy k nim náležející byly obráceny svými průčelími do Klimentské ulice. Zástavba této ulice z doby kolem roku 1900 ukazuje mnoho budov zachovalého renesančního nebo barokního vzhledu, k jejichž pitoresknosti přispívají zadní trakty, které se v bizarních tvarech noří do vltavské hladiny.

Konec tomu všemu učinila regulace vltavských břehů v letech 1915 až 1917. V této době byly odstraněny mlýny, vystavěny nábrežní zdi, slepá ramena mezi ostrovy zasypana a z ostrovů ponechána jen Štvanice. Další demolice v Klimentské a Petruské ulici včetně Petruského náměstí proběhly ve 20. a 30. letech, kdy zde vzniklo mnoho moderních budov obchodních, kancelářských a ministerských.

5

Nové mlýny

Krátká ulička spojuje Klimentskou ulici s nábřežím Ludvíka Svobody. Množství vodních - lodčkových a pobřežních mlýnů dalo jméno i této uličce. Nejstarší názvy zněly: V Nových mlýnech, Na Nových mlýnech nebo Novomlýnská. Tudy odbočovala k řece cesta od staré komunikace, která vedla podél pobřeží dnešní Klimentskou ulicí. Ve 14. století, ještě před založením Nového Města v roce 1348, byly v těchto místech Bernáškovy a Lukášovy mlýny, od roku 1462 Mlezivovské mlýny a od roku 1484 pak Nové mlýny. Lodní mlýny povolil král Václav IV. Novému Městu v roce 1394. Starému Městu totéž povolení udělil král o 13 let dříve. Většina mlýnů byla zbořena v letech 1915 - 1916. Zůstala zde však vodárenská věž - Dolejší nebo také Novoměstská Novomlýnská vodárna, která sloužila až do roku 1878.

Ještě začátkem 20. století tvořila předpolí mostu monumentální novogotická budova Eliščiných lázní a malé domky na druhé straně dnešní Revoluční ulice. V roce 1934 pak drobné stavby naproti lázním nahradil palác pojišťovny Merkur od Jaroslava Fragnera. Za Protektorátu byl vedle dosluhujícího řetězového mostu postaven provizorní most dřevěný, jemuž padla za obět' budova Eliščiných lázní. Odhalila se tak přílehlá boční stěna domu v Revoluční 30, který se náhle ocitl na konci uliční fronty, a také zadní stěny bloku v Revoluční 28. Od té doby přibyl ještě Štefánikův most (1949-51) a přílehlá mimoúrovňová křižovatka, která obsadila místo bývalých Eliščiných lázní.

K porozumění významu historicko-romantického domu z roku 1869, který je určen prezentovaným záměrem k demolici, je vhodné uvést krátkou retrospektivu. Revoluční ulice vznikla v 60. letech 19. století na místě hradeb z doby Václava I. (13. století), které v 5. století oddělovaly Staré a Nové Město. Zatímco dnešní Národní třída a ulice Na Příkopě vznikly na místě starých hradeb již v druhé polovině 18. století, k dokončení 1. pražské Ringstrasse na severovýchodním konci došlo k zboření hradeb až v roce 1859. Tehdy byla postavena celá východní fronta Revoluční nepřesahující 4 nadzemní podlaží, zatímco protější moderně puristická strana ulice vznikla až ve 20. a 30. letech 20. století a je jednotně regulována ustupujícím 7. patrem. Díky tomu dnes Revoluční třída působí hmotově nevyváženě a právě to je její zvláštnost.

V 30. letech 20. století je podle monumentální Hübšmanovy a Engelovy regulace nábřeží vybudován i protější palác Merkur od Jaroslava Fragnera, druhá část návrhu bohužel realizována nebyla. Dále pak Ministerstvo obchodu a průmyslu od Josefa Fanty u Štefáníkova mostu a Ministerstvo dopravy od Antonína Engela na protější vzdálené východní straně Nábřeží Ludvíka Svobody. Byl také založen i velkorysý park. Za války byly Němci zbořeny z vojenských důvodů romantické Eliščiny lázně, po válce byl nahrazen starý litinový most novým betonovým, vznikla zde frekventovaná pobřežní komunikace s mimoúrovňovým nájездem na most a v roce 1980 byl otevřen Těšnovský tunel na východním konci parku. Původní park mezi ministerstvy byl nájězdy na pobřežní komunikaci urbanisticky necitlivě zkrácen asi o 1/3 své plochy a současný stav nábřeží se jeví díky tomu jako poškozený a současně jedna jeho část jako park nefungující.

Od té doby přibyl ještě Štefánikův most (1949-51) a přílehlá mimoúrovňová křižovatka, která obsadila místo bývalých Eliščiných lázní.

Revoluční ulice

Na místě dnešních ulic Národní, Na Příkopě a Revoluční ulice byly za Václava I. v letech 1236-1253 vybudované hradby kolem Starého Města. Kolem roku 1367 Karel IV. vydal příkaz k zboření hradeb, protože sousedící nové město již mělo svoje hradby. Na místě zboření hradeb byly postavené domy. Části ulice směrem k řece se říkalo Náplavní, protože k řece byl pozvolný přístup pro vykládání zboží na břeh, v zimě tady nakládali na vozy led. V 18. století dnešní Revoluční ulice nesla název Trubní, protože zde procházelo potrubí od Novoměstské vodárenské věže. V roce 1870 byla ulice pojmenována na počest manželky Františka Josefa I. - Eliščinou.

V letech 1908-1912 proběhla regulace nábřeží a Primátorský ostrov byl spojen s nábřežím. Svůj název Revoluční ulice získala v roce 1919 na paměť dne 28. 10. 1918, kdy vznikl samostatný stát - Československá republika.

Revoluční 30/1502

Na místě původního rozsáhlého objektu čp. 1248, který v sobě zahrnoval pestrou historii lázní a později řemeslných a továrenských budov zasahujících až po Nové Mlýny čp. 1293, byly v souvislosti s budováním předpolí mostu na nově vyměřených pozemcích v letech 1867-69 postaveny tři nové domy. Tyto tři domy čp. 1248, 1502, 1503 již měly nově vymezenou uliční čáru současné Revoluční ulice. Je známo, že podle návrhu architekta Otto Ehlena a stavitele a městského radního Josefa Kandrety byly postaveny Kandretyovy lázně. Ale všechny tři domy byly architektonicky natolik sjednoceny do stylu tudorovské novogotiky tehdejšího mostu, že je namísto úvaha o podílu těchto architektů i na návrhu domu čp. 1503 a 1502. Z těchto tří domů s pouze čp. 1502, jelikož ostatní objekty byly v roce 1940 zbořeny při budování předpolí nového mostu. Dům byl výstavný s originálním původním bohatým proporčním zdobením fasády upomínajícím na romantizující tendence poloviny 19. století a je předchůdcem pozdější historizující zástavby Karlína, Vinohrad či Smíchova, tehdy ještě se nacházejících na předměstí za hradbami. V současném domě čp. 1502 byla mezi válkami uváděna hospoda provozovaná Oldřichem Hosem a také cukrárna Josefa Frančíka, v roce 1937 byl jako majitel uváděn ředitel školy Josef Hlaváček s manželkou Marií. V té době zde provozoval restaurační automat Josef Hájek, uváděný ještě v roce 1948. Dům byl v 50. letech znárodněn. Od roku 1991 zde obnovila působnost poradenská firma Crediteform, založená v roce 1890, která v ČR působila až do roku 1948. V polovině 90. let proběhla celková rekonstrukce domu a úprava slepého štítu do nábřeží. Zde vedle nově vytvořeného vchodu byla na podstavci instalována napodobenina antické sochy muže z umělého kamene. Po rekonstrukci byla komerčně pronajímána pro kanceláře.

Zbořené domy revoluční 28/1503 a 30/1248

Během vlády krále Václava IV. ,který do králova dvora přenesl své královské sídlo, zde při řece byly lázně, které nesly název podle králova lazebníma Jakuba Holby - Holbovy lázně. Později od 17. století se rozsáhlému objektu čp. 1248 Jelení lázeň nebo Jelení prádlo, případně U Jelena, Starší budovu lázní zdobil nad průjezdem velký ležící červený jelen. V původním domě čp. 1248 bydlela také početná rodina Aloise Burky, která zde provozovala továrnu droždí, která byla součástí objektu staré továrny čp. 1293 a ten byl součástí ulice Nové mlýny s budovou postavenou v roce 1840. Objekty lázní a část staré továrny byly strženy v roce 1865 při úpravě předpolí řetězového Eliščina mostu. Část staršího třípatrového domu do ulice Revoluční byla v roce 1867 ubourána a v nově vymezených prostorách byly v roce 1869 postaveny dva domy čp. 1248 a 1503. Východní zbytek budovy byl stržen v roce 1916. Čp. 1503 na Revoluční třídě 28 byl třípatrový novorenesanční dům, téměř identický se současným čp. 1503. Zde bydlel v roce 1895 zlatník Bernard ze Sobotky s manželkou Annou a dcerou Annou. V letech 1887-97 v domě bydlel s manželkou Emílií stavitel Václav Havel, dědeček Prezidenta Václava Havla. Dům čp. 1248 známý jako Kandertovy lázně či později Eliščiny lázně byl nejmalebnějším domem celé ulice a zároveň domem velkoměstského měšťka. Byl postaven společně s domy čp. 1502 a 1503 v letech 1866 - 69 podle návrhu architekta Otto Ehlena a stavitelé a městského Josefa Kanderta. Tato čtyřpatrová členitá budova s věžičkami postavená v novogotickém tudorovském slohu ladila s architekturou původního mostu. Budova původně stála na břehu Vltavy v těsném sousedství mostu v místech současné komunikace a parčíku. Na severním konci byla budova ukončena terasou v centru s prosklenou kopulí. Terasu zdobily nápisy Elizabeth - Bad, které jsou zřetelné na starých pohledech a fotografiích. Na Terasu původně navazoval dvojdomek mostného, zbořený až po přesunutí koryta Vltavy k severu. Na koncepci lázní se podílel rytíř Sedmihorský, zakladatel Lázní Sedmihorky (1810 - 1886). Byly zde lázně římsko - irské, ruské parní a vanové. Lázně byly v prvních dvou podlažích budovy, zbytek tvořili kanceláře a nájemní byty. Dům vlastnila rodina Josefa Kandela. Mezi válkami působily v domě zemské finanční ředitelství, zkušebně technická finanční kontrola v Praze a informační kancelář Církve československé. Bydlel zde i hudební skladatel a folklorista Karel Weis (polský žid, autor řady oper, operet a písní). Mezi válkami zde byl velkoobchod uhlím, dvě holičství, dílna zlatníka a obchod s diabetickými přípravky. V roce 1940 byly lázně zbourány a byla zde nalezena zadržovaná mrtvola neznámé ženy. K dopravě a přechodu přes řeku sloužil od roku 1941 dřevěný most, který stál východně od Štefánkova mostu, tehdy Janáčkova mostu. Ten byl demontován a odvezen do šrotu až v letech 1946 - 47. Na jeho místě byl v letech 1948 - 51 vybudován současný železobetonový most a prostor nájezdu na dřevěný most upraven jako součást parku na nábřeží. K plánované stavbě domu v těchto místech nedošlo. Čp. 1248 bylo přiděleno školiče v Lovecké ulici 6.

Novomlýnská vodárenská věž

Jedná se o velkou vodárenskou stavbu, která kdysi zásobovala vodou z Vltavy dolní část Nového Města pražského. První zmínka je z roku 1484, kde zde stála vodárenská věž dřevěná, která později vyhořela a na jejím místě v letech 1602 - 1606 byla postavena kamenná věž v renesančním slohu. Po povodních v roce 1655 část věže se zřítíla, a proto byla přestavěna po roce 1658 již v barokním slohu. Kvůli přírodním změnám v korytě řeky a regulaci břehu dnešní poloha věže je cca 100 metrů od řeky. Věž má šest pater a je obložena z vnějšku pískovcovými kvádry, na fasádě v horním patře jsou jasně viditelná tři okna.

Kostel sv. Klimenta

Jeden z nejstarších kostelů na pravém břehu Vltavy. Románský kostel postaven v 11. století. Již v roce 1226 v listinách byl uváděn starobylý kostel u levobřežní strany Bubenského brodu. Jednalo se o předrománský kostel z 1. poloviny 11. století, ze kterého byly archeologicky zachyceny zbytky apsidy zanesené písečnými nánosy. Po jeho zániku způsobeném povodní byl na stejném místě postaven románský kostel, ke kterému přivedl Přemysl Otakar I. roku 1225 dominikány. Ti zde sídlili jen dočasně, než pokračovala stavba jejich kláštera v místech dnešního Klementína. Současná stavba kostela pochází z přelomu 14. a 15. století, klenba lodi byla zřízena v gotizujících formách okolo roku 1578, kdy kostel sloužil utrakvistům až do roku 1621. Po třicetileté válce proběhly nevýrazné barokní úpravy, roku 1784 byl kostel výnosem Josefa II. zrušen. Následně sloužil jako sýpka až do roku 1850, kdy jej pro své potřeby zakoupila helvétská (kalvínská) církev. Po rychlém odstranění sýpkových pater a nejnútnejším zařízení byl vysvěcen 27.10. téhož roku. V průběhu 2. poloviny 19. století bylo pořizováno novogotické vnitřní vybavení. V letech 1893-1903 proběhla rozsáhlá novogotická obnova podle projektu J. Blechy a F. Mikše, která dala kostelu dnešní vzhled.

Vávrův Dům

Jednopatrový Vávrův dům, který se nachází v blízkosti Vodárenské věže, je původní obytnou částí zde stojícího mlýna. Dům má renesanční základ, dodnes viditelný v suterénu. Byl barokně přestavován kolem r. 1678 a má bytelně postavený barokní krov. V roce 1847 vlastník domu mlynář Václav Michalovec ho vyzdobil nástěnnými malbami v pokojích. Malířem byl Josef Navrátil usídlený na Poříčí. Výzdoba Michalovicova (Vávrova) domu je raritou, jelikož se Navrátilovy nástěnné malby v ostatních pražských měšťanských domech nedochovaly. Vznikl tak neobyčejně vzácný interiéru, v němž bohatý rejstřík Navrátilových námětů dokládá období historizujícího romantismu. V prvním pokoji je ornamentálně malovaný strop s květy. V 80. letech 20. století bylo třeba přistoupit ke generální opravě celého značně zchátralého objektu. Budovu zrekonstruovali pro potřeby Poštovního muzea Ing. arch. Milan Pavlík a Ing. Pavel Havlas ze Státního ústavu pro rekonstrukci památkových měst a objektů.

Budova Ministerstva obchodu a průmyslu

Tato budova je jednou z významných dominant vltavského nábřeží. Byla postavena v třicátých letech dvacátého století podle návrhu architekta Josefa Fanty. Její stavba byla zahájena v roce 1928 a dokončena roce v 1934. Třípatrová budova je postavena na půdorysu 107 × 49 m na pravém břehu Vltavy, přímo naproti zelené letenské pláni.

Severní průčelí s hlavním vchodem, tedy to, které je otočeno směrem k nábřeží, je uprostřed členěno rizalitem se čtveřicí alegorických plastik v nadživotní velikosti, které symbolizují průmysl, obchod, řemesla a plavbu.

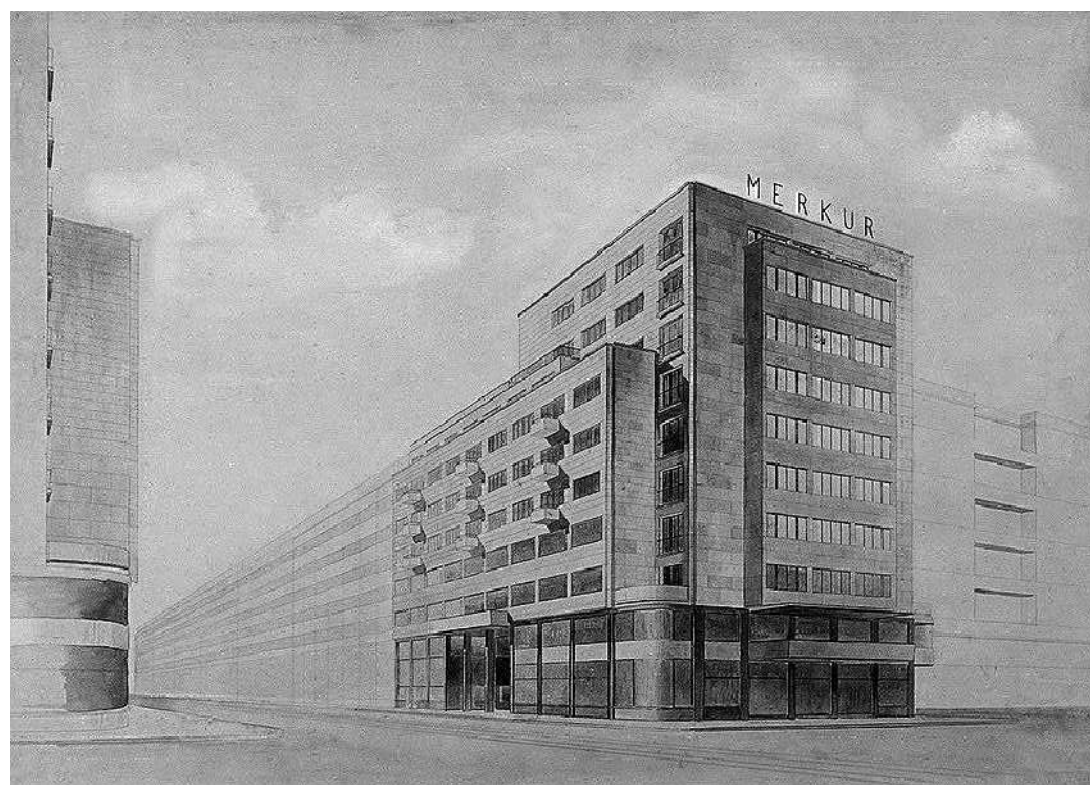
Celkem je na stavbě více než 120 soch. Na výzdobě se podílelo čtrnáct umělců, mimo jiné Josef A. Paukert a Č. Vosmík. Nešetřilo se ani materiálem. Většina stěn je tvořena pískovcem nebo žulou, i když část je tradiční cihlová stavba. Již zmíněná dominanta budovy, vysoká prosklená kopule, na jejímž vrcholu se tyčí stožár výšky 9 m se státní vlajkou, dostala také nové osvětlení. To se dělí na vnitřní a vnější.

Štefánikův most

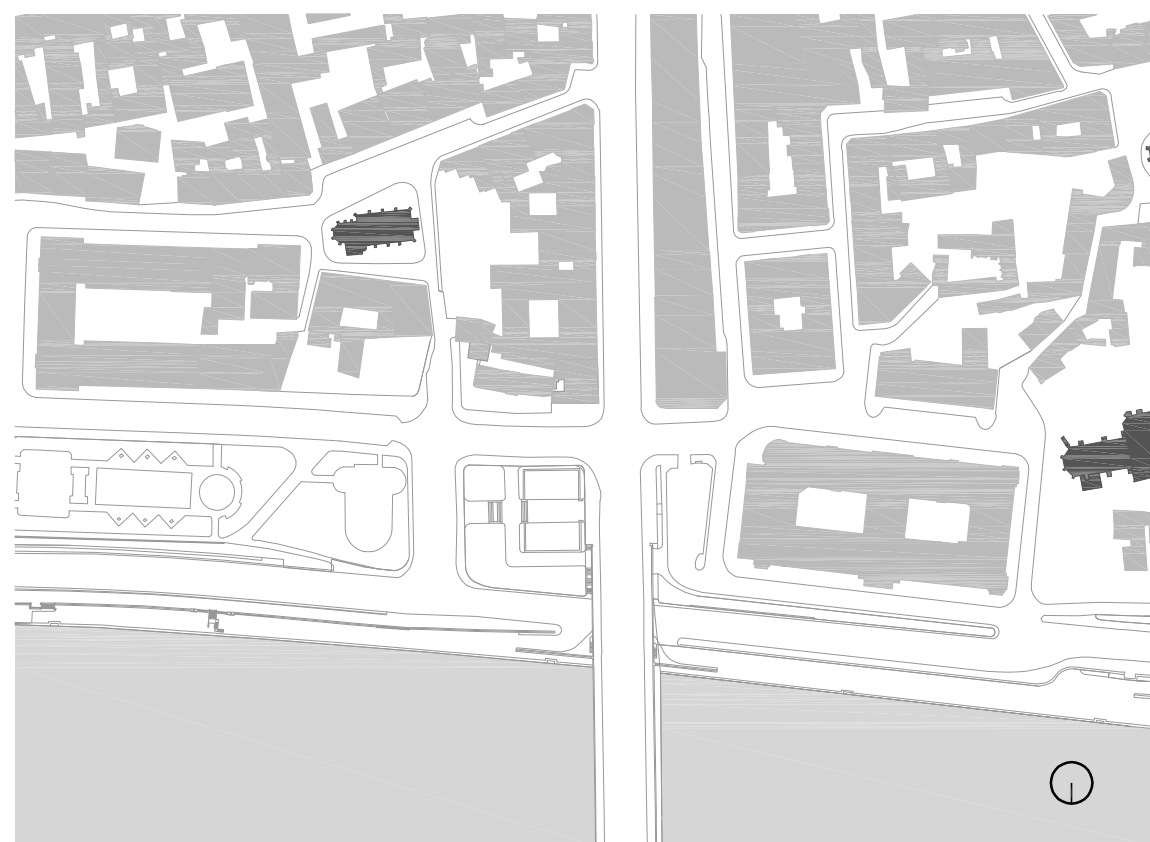
Původní most císaře Františka Josefa I. zde byl postaven v letech 1865-1868, rekonstruován v roce 1898 a demontován v letech 1946 - 1947.

Současný most byl postaven v letech 1949 - 1951. Má železobetonovou konstrukci o třech polích, rozpětí oblouků činí 58,8 m, 64,4 m a 65,1 m. Dlouhý je 182 m, s nájezdovými rampami pak 263 m. Projektanty stavby byli Vlastislav Hofman a Otakar Šírc. Při stavbě bylo poprvé použito skruží z ocelových trubek. Nedaleko mostu byla v letech 1969-1999 umístěna socha Jana Švermy, most pak nesl po dlouhá léta i jeho jméno - Švermův most. V roce 2007 byla zahájena jeho celková rekonstrukce. Byla vyměněna kompletně vozovka, dlažbu nahradil asfalt a to jak na chodnicích, tak i na vozovce. Vyměněn byl též i střední tramvajový pás. Ale při rekonstrukci nebyla realizována cyklostezka ani v jednom směru.

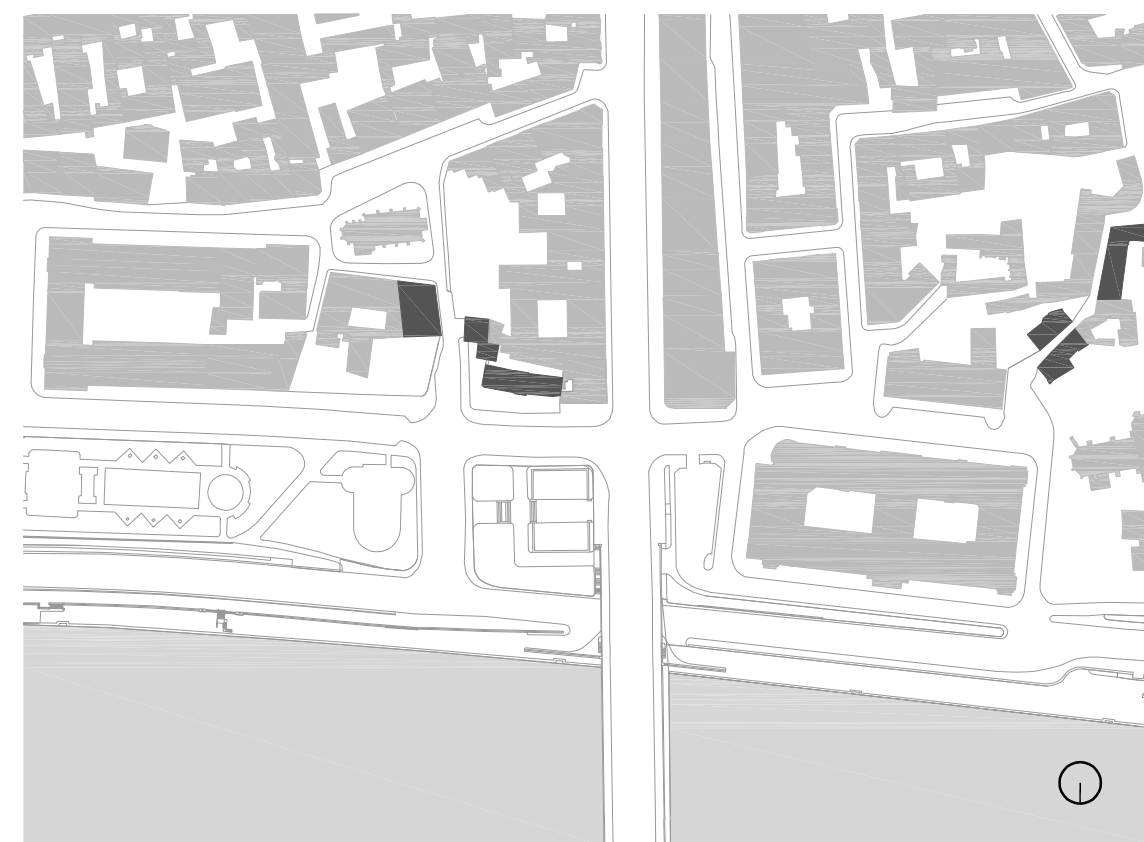

Administrativní budova pojišťovny Merkur v Praze

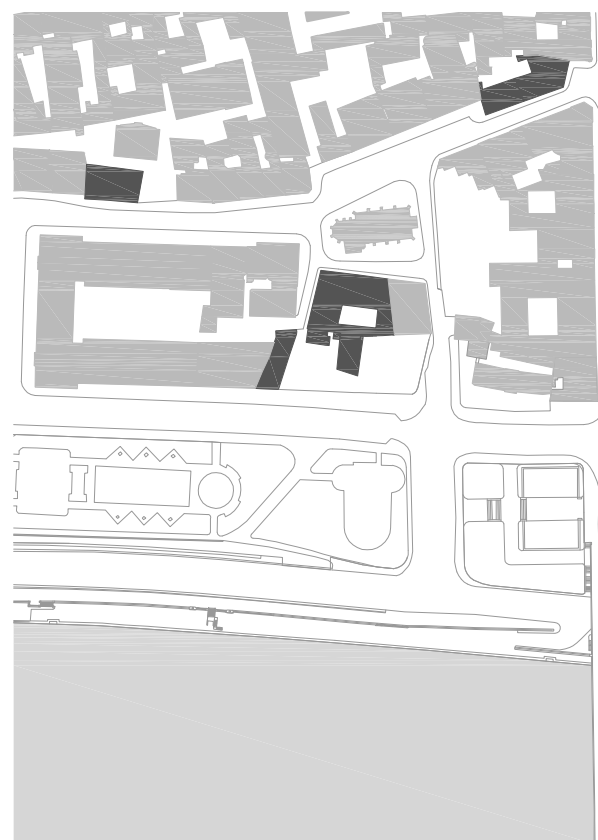
Jedná se o kompaktní blok stavby se zavěšenými průčelními rizality navržený architektem Jaroslavem Fragnerem. Široká obdélná okna a prosklená spodní patra připomínají Frágnerovo prostorové funkcionalistické vidění. Blok se však nevznáší, jak to vyžadovala funkcionalistická pravidla, protože je obložen kamennými deskami. Přesný proporční systém, pochmurný tón obkladového materiálu, úmyslně převýšená vstupní edikula se štíhlými mramorovými pilíři působí jistou nepřístupností a chladnou nadřazeností a rozšiřuje tak předpolí Štefánikova mostu.

15. století

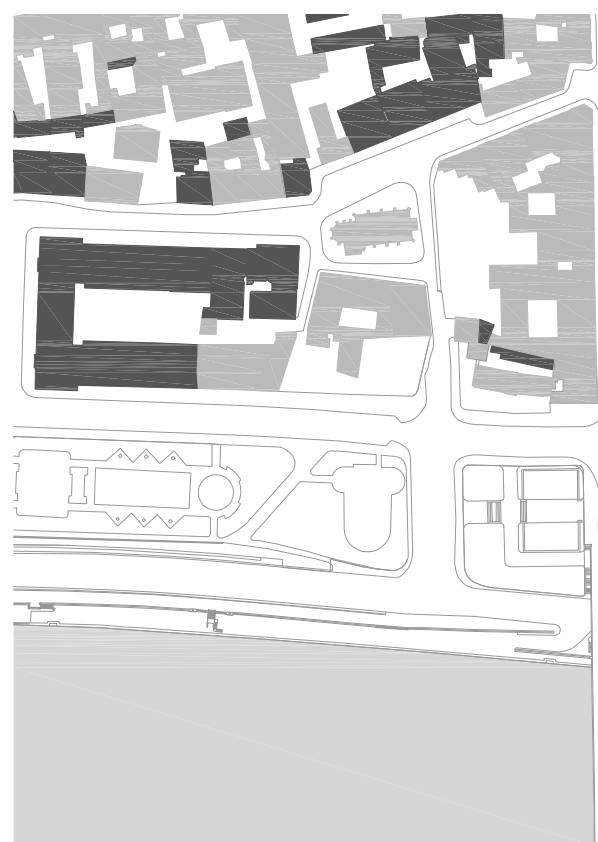
17.-18. století

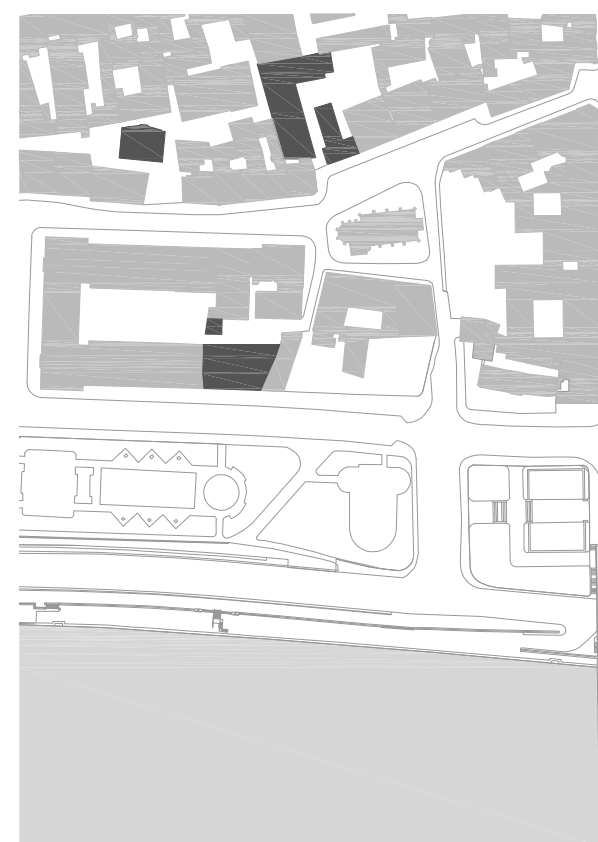
1.polovina 19.století

2.polovina 19.století

1.polovina 20.století

2.polovina 20.století

Současný stav

Jde o úlohu, která je téměř esencí problémů, které přináší stavění v historickém prostředí. Místo je dobře viditelné z Letné a levého břehu Vltavy - slepé fasády sloužící reklamě, pod nimi se krčící barokní domek, který je památkově chráněný a je posazen o celé jedno podlaží níž, než je úroveň Revoluční třídy (částečně i Lannovy) a především spolu s Novomlýnskou věží a protějším Vávrovým domem uchovává paměť místa z doby před regulací nábřeží.

Protějškem tohoto neuspořádaného souboru rozmanitého měřítka je na druhé straně Revoluční třídy kompaktní hmota paláce Merkur (dnes Vltava) od Jaroslava Fragnera. Společně tvoří značně nevyvážené předpolí Štefánikova mostu místo, které je už na první pohled urbanistickým torzem.

Jak je možné, že domy na tak exponovaném místě ukazují svá jinak skrytá pozadí? Ještě začátkem 20. století tvořila předpolí mostu monumentální novogotická budova Eliščiných lázní a malé domky na druhé straně dnešní Revoluční ulice. Tvář místa výrazně změnila soutěž na ministerské budovy na nábřeží.

Autorská zpráva

Hlavní myšlenka návrhu vychází z obnovení tzv. vstupní brány do města, kterou ve svých návrzích zamýšleli i architekti A. Engel a B. Hübschmann již v roce 1920 při návrhu budov ministerstev na Petřském nábřeží. K této myšlence se vyjádřil také architekt J. Kotěra, který také považoval za nutné zvětšení dimenze předmostí díky symetrické dvojici budov po obou stranách Revoluční ulice jako vstupní brány do města.

V roce 1934 na tyto myšlenky navazuje architekt J. Fragner svým návrhem, který vychází z Englovy a Hübschmannovy koncepce. Ve svém návrhu doplňuje průčelí města po obou stranách Revoluční třídy a uzavírá tak blok. Blokova zástavba je pro tuto část Prahy velice charakteristická. Navrhuje rozšířené průčelí paláce Merkur a díky tomu se mu tak podaří zvětšit dimenzi předmostí. Ve svém návrhu uvažoval však dvě symetrické budovy po obou stranách dnešní Revoluční třídy, druhá část nebyla realizována.

Myšlenkou návrhu je nahradit nárožní novorenesanční budovu v Revoluční 30. Dům sice sám o sobě nijak výjimečnou uměleckohistorickou hodnotu nemá a díky vyhrané soukromé soutěži atelieru DaM byl již určen k demolici. Když tedy připustíme nahrazení koncového domu v Revoluční novým, který důstojně doplní nároží a vyváží pevným objemem Fragnerův dům a obnoví tak myšlenku vstupní brány do města. I když postupem času se tato hranice samozřejmě posunula jinam, danému místu to v mnohém pomůže. Dalším zásadním řešením je obnovení zcela nefungujícího parteru propojením Revoluční třídy pasáží skrz nový nárožní objekt a to umožní spojení s náměstíčkem okolo kostela sv. Klimenta. Odtud také pochází myšlenka zástavby dvora, díky které se daří do parteru vtáhnout i barokní domek, který k panorama vltavského nábřeží neodmyslitelně patří. Návrh by neměl stávající drobnou zástavbu zavalit, ale spíše naopak ji vtáhnout do parteru a dění života ve městě. K tomuto řešení také pomůže ubourání části barokního domu. Zachová se tak charakter Starého Města a dům získá osamostatněným důstojnost a sebevědomost. Dále pak z pohledu z Lannovy ulice odhalení domu pomůže travnatý svah se stávajícími stromy hned vedle chodníku, namísto použití zdi nebo zábradlí.

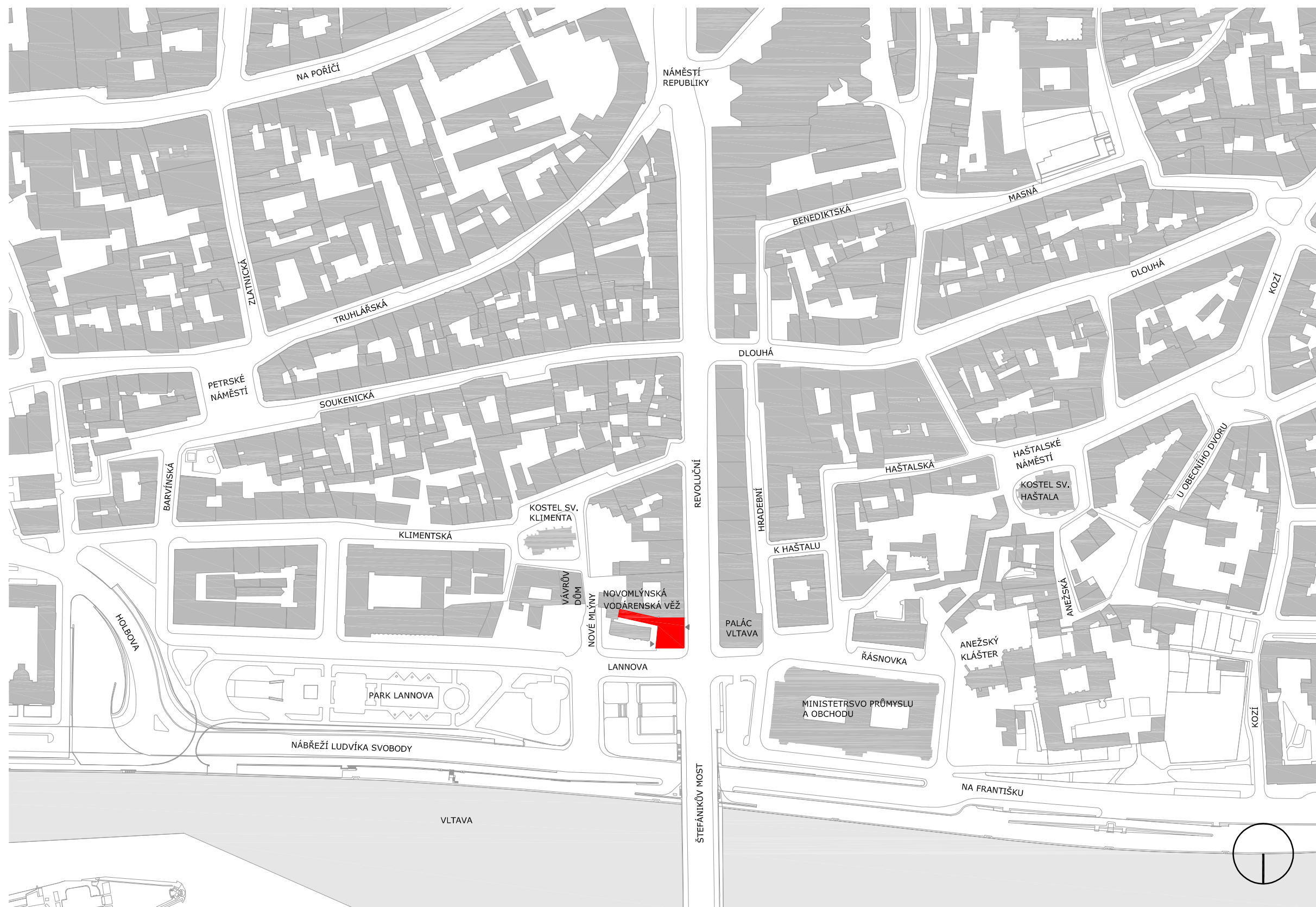
Celý návrh se snaží respektovat okolí, především barokní dům a vodárenskou věž. Nový objekt pozvedne kvalitu celého souboru domů, tedy i historických staveb, které jsou jeho součástí. Doplní blok, dá jednotlivým budovám nový smysl a zdůrazní jejich hodnoty, zapojí celek souboru do kontextu města, nastolí chybějící harmonii. Základem tohoto doplnění souboru je respekt ke kontextu, a to jak samotného souboru, tak širšího okolí.

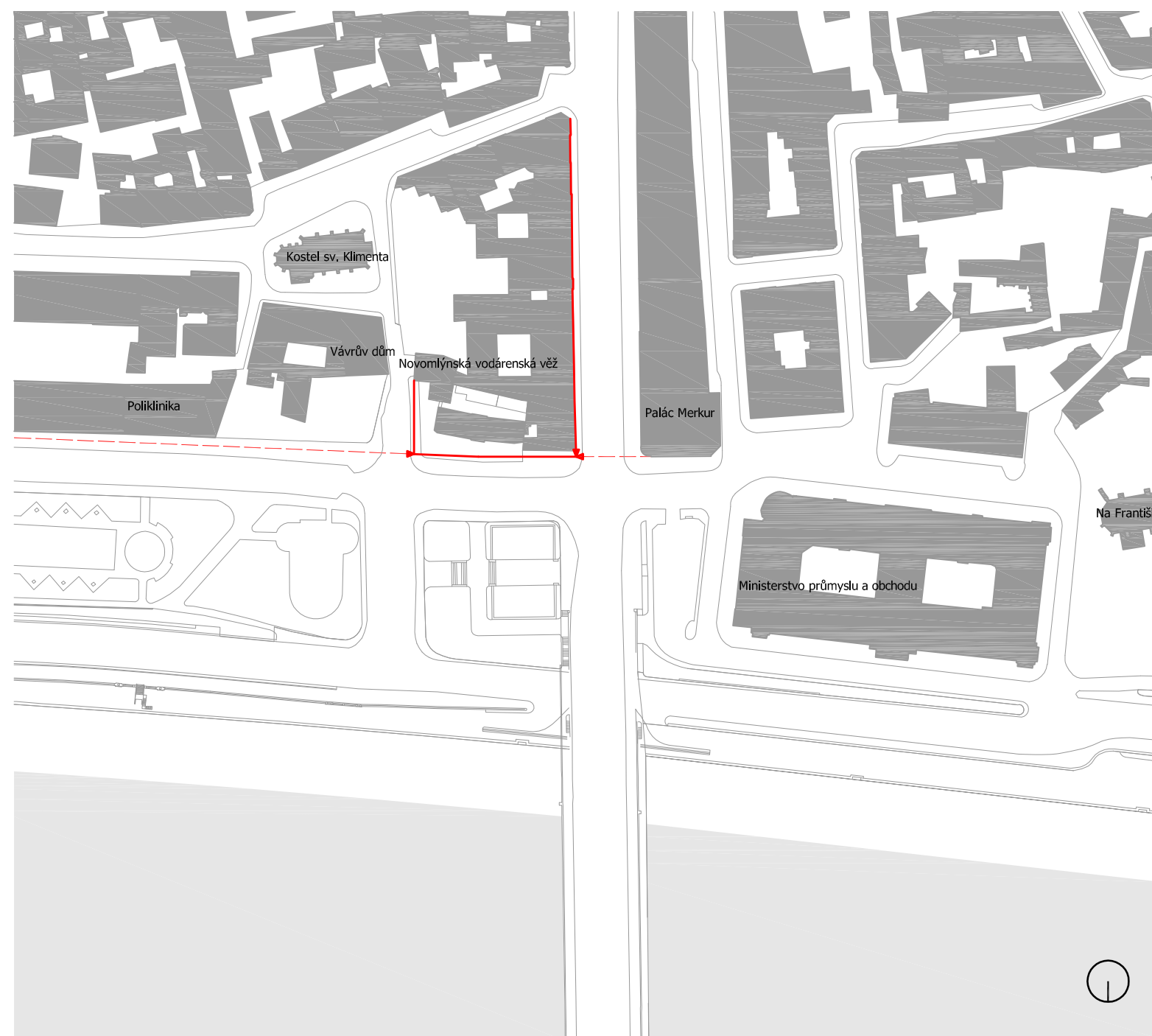
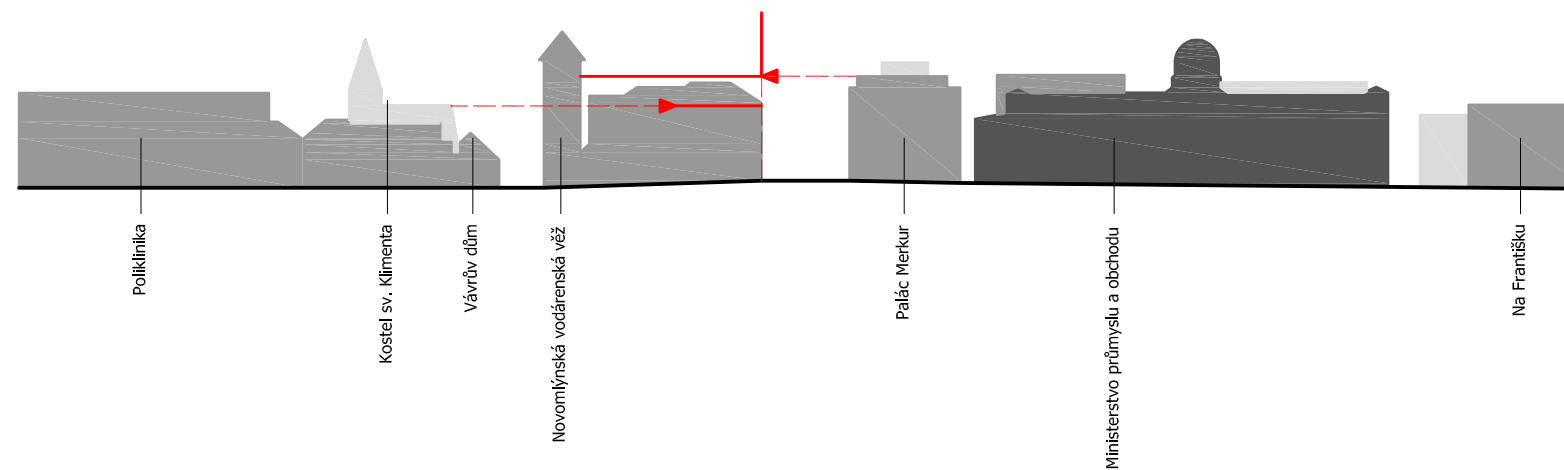
Do dvora je navrženo úzké skleněné křídlo podél boční slepé fasády domu v Revoluční 28, které je nižší než hlavní nárožní budova a výškou navazuje na drobnější charakter historické zástavby. Prostor dvora zůstává volný, nezastřešený a ústí sem pasáž procházející skrze novostavbu z Revoluční ulice. Celý parter je vydlážděný a dává tak prostoru jednotný ráz.

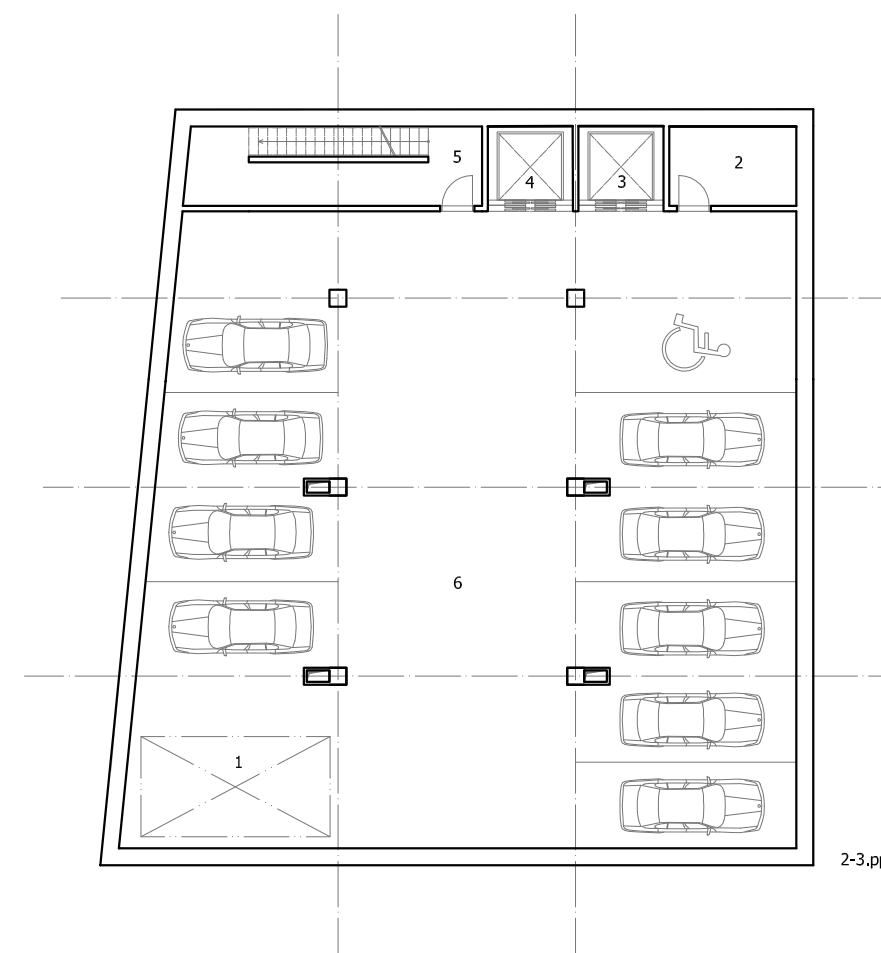
Nárožní dům je navržen v důstojném pojetí s řádovým principem „domu s okny“, který tvoří železobetonová konstrukce a fasádní plášť s kamenný travertinový obkladem.

Objekt společně se skleněným křídlem slouží jako hotel o celkové kapacitě 44 pokojů. Restaurace společně s café barem je přístupná z parteru a slouží jak pro potřeby hostů, tak i pro veřejnost. Součástí služeb hotelu je i malý konferenční sál a obchody a služby v parteru nově vzniklého dvora.

Tři podzemní podlaží objektu slouží parkování zaměstnanců i hostů, zásobování restaurace, nutnému technickému zázemí, dílnám a skladům. První podzemní podlaží je přístupné po sníženém parteru podél barokního domu a další dvě podzemní podlaží jsou propojena výtahem pro automobily.

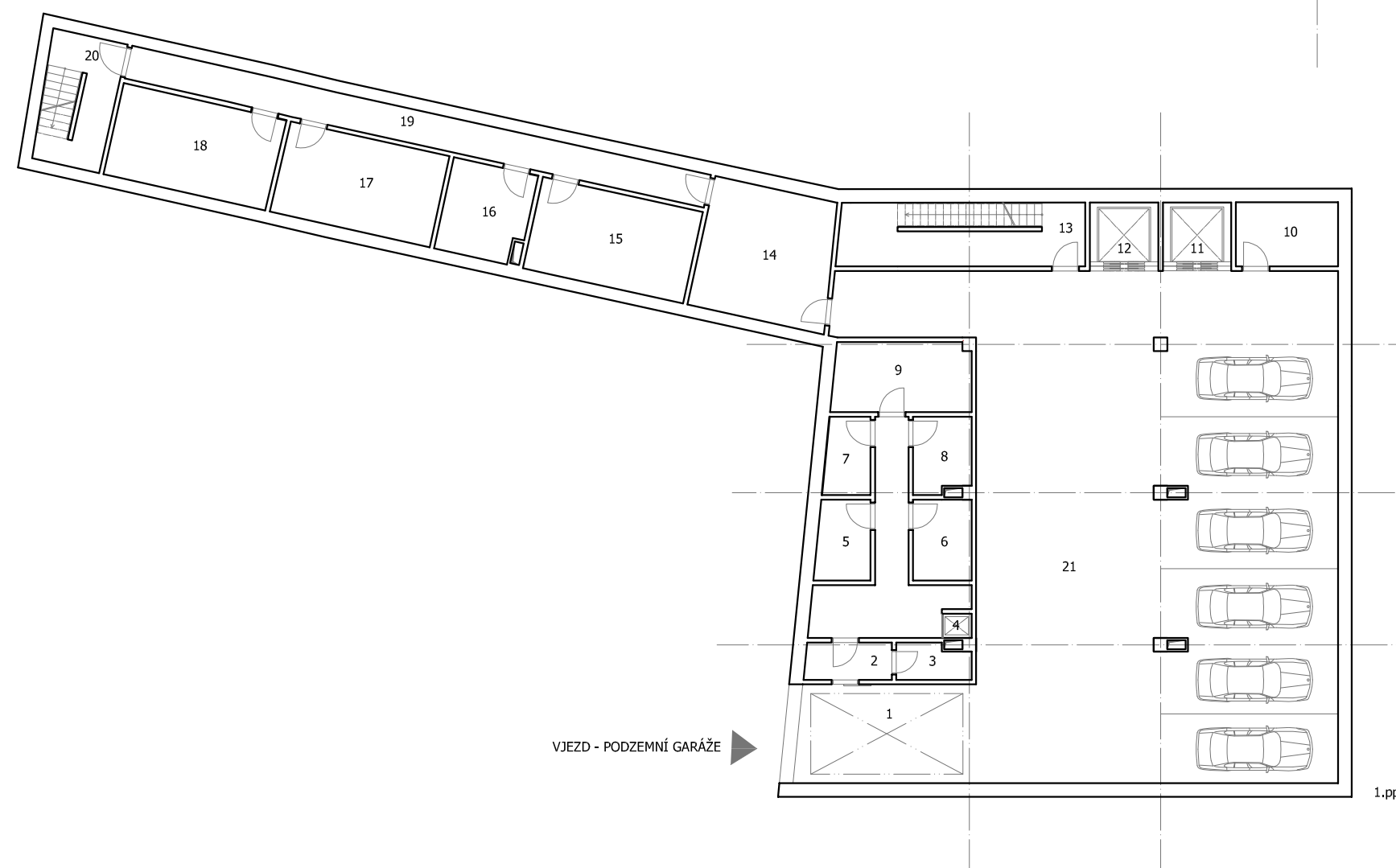

- 1 - Výtah pro auta
- 2 - Sklad
- 3 - Evakuační výtah
- 4 - Výtah
- 5 - Schodiště
- 6 - Parkoviště - hosté

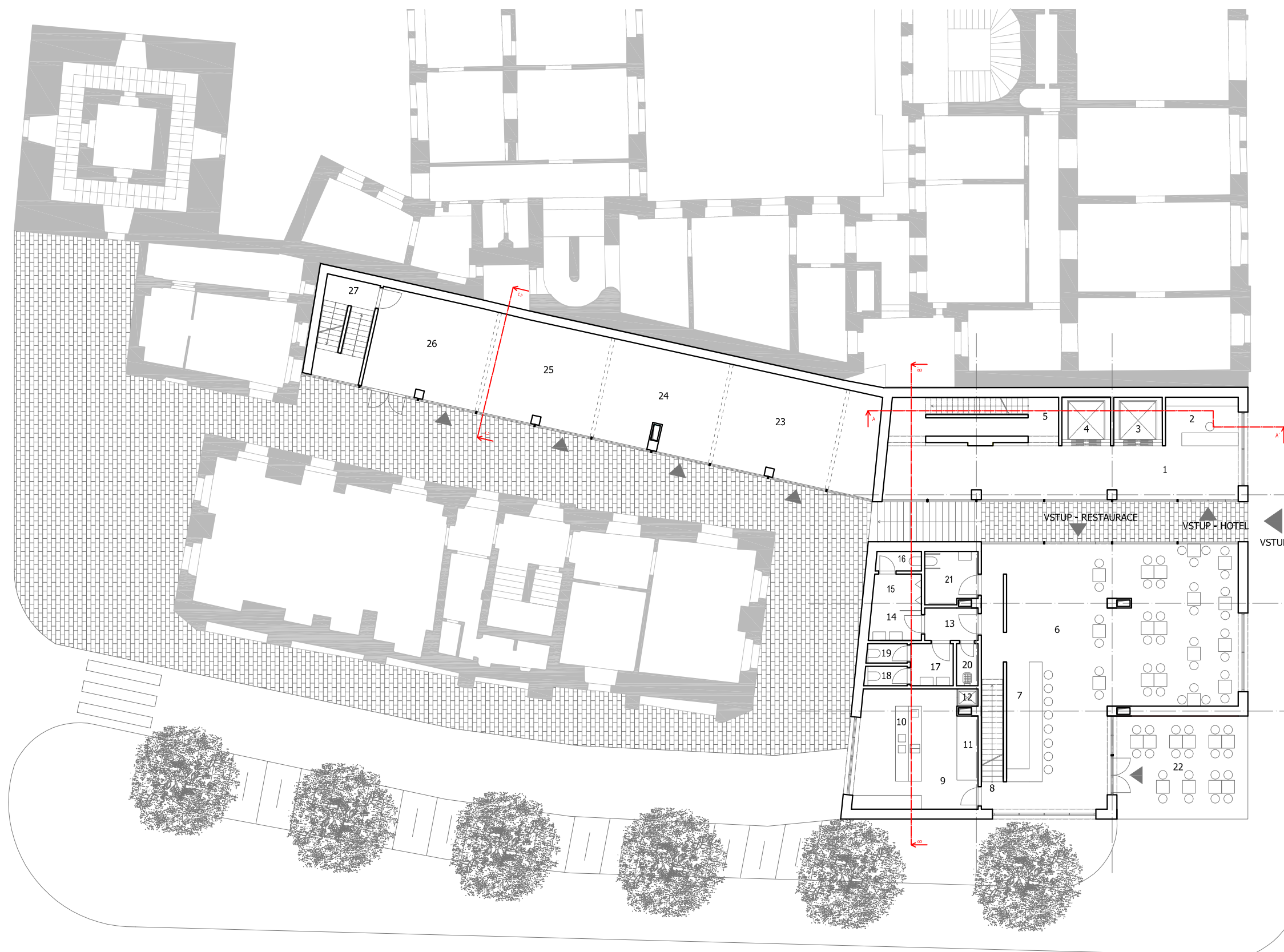
2-3.pp

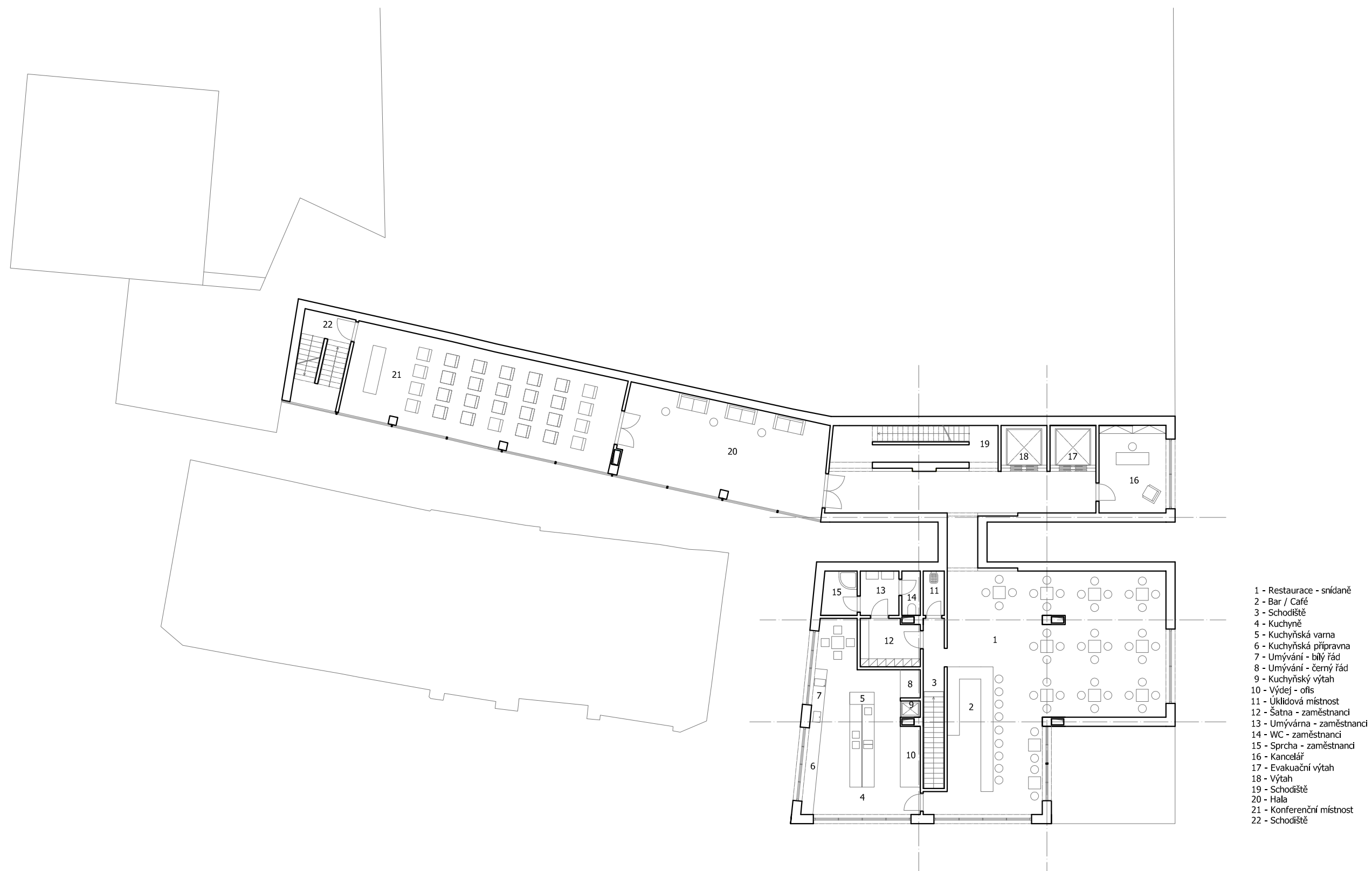
- 1 - Výtah pro auta
- 2 - Zásobování
- 3 - Sklad odpadků
- 4 - Kuchňský výtah
- 5 - Sklad
- 6 - Sklad
- 7 - Chladicí sklad
- 8 - Chladicí sklad
- 9 - Mrazicí sklad
- 10 - Sklad
- 11 - Evakuační výtah
- 12 - Výtah
- 13 - Schodiště
- 14 - Sklad
- 15 - Technická místnost
- 16 - Zázemí
- 17 - Sklad nábytku
- 18 - Dílna
- 19 - Chodba
- 20 - Schodiště
- 21 - Parkoviště - zaměstnanci

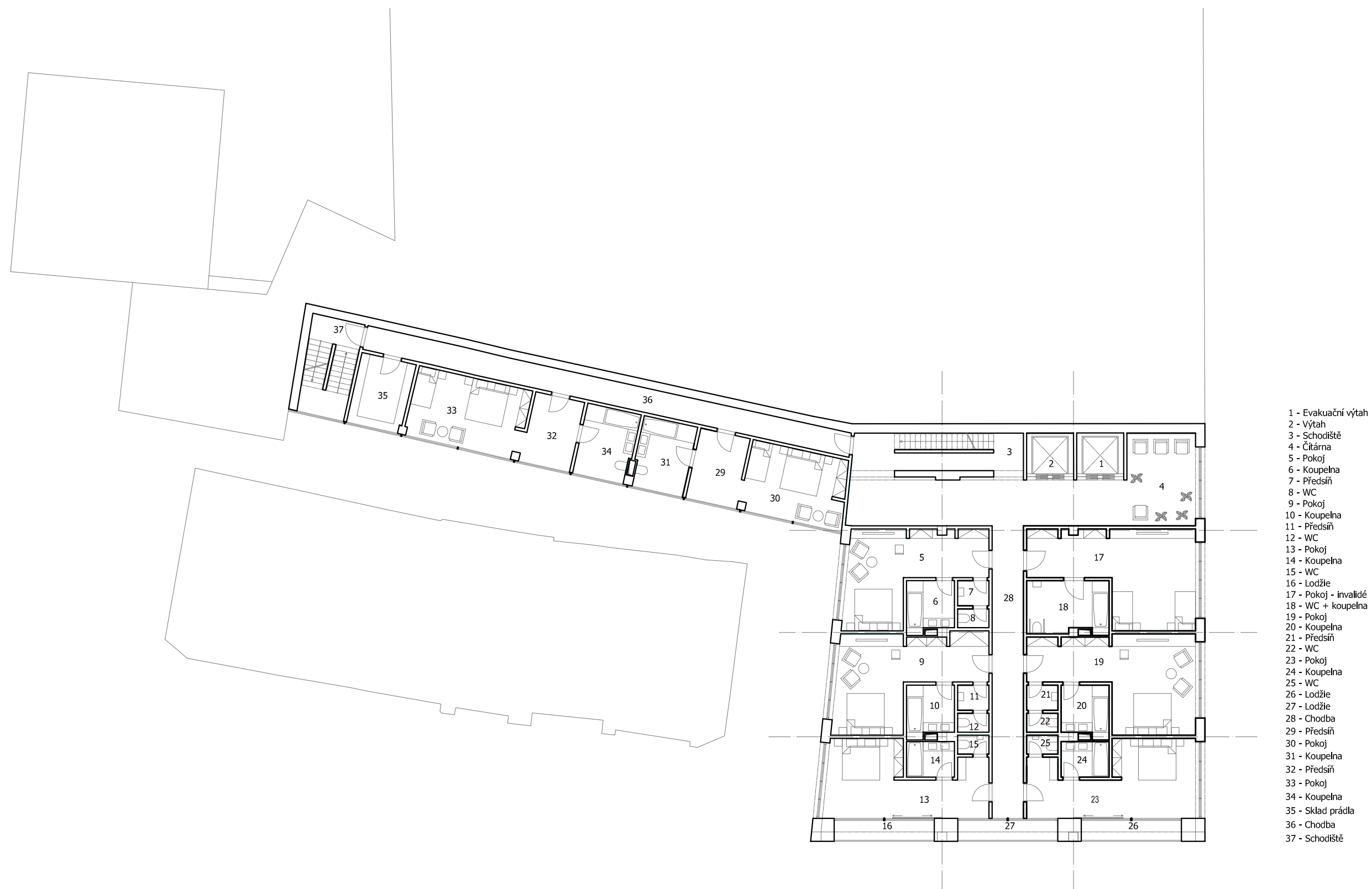
1.pp

VJEZD - PODZEMNÍ GARÁŽE

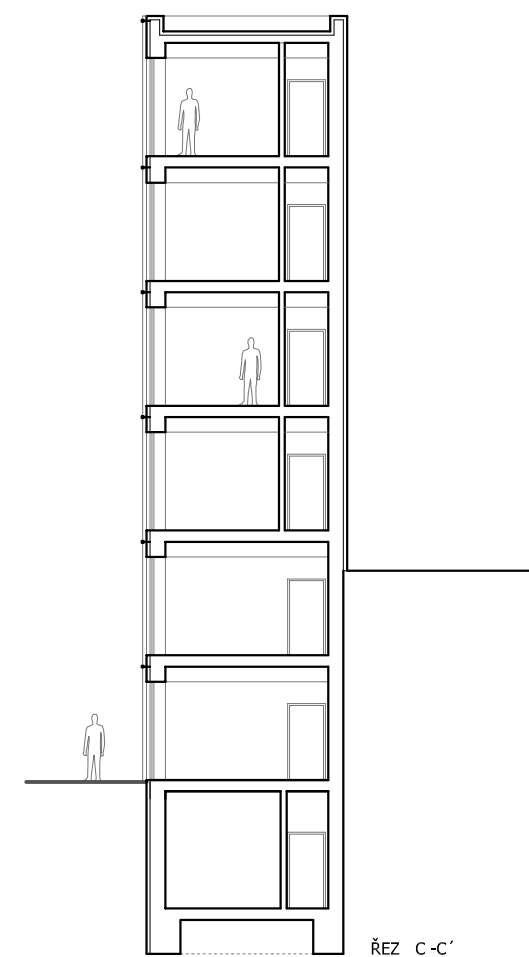
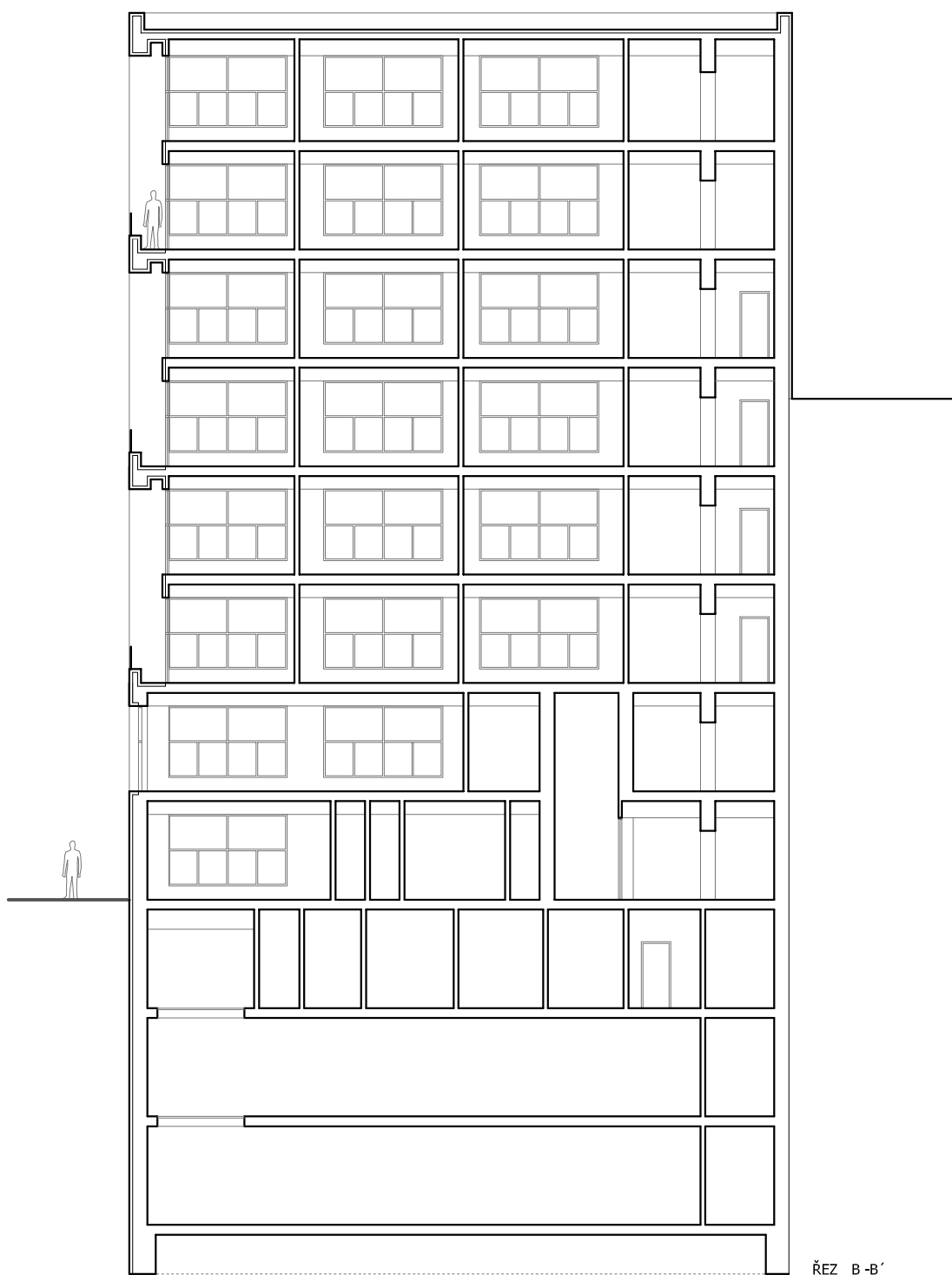
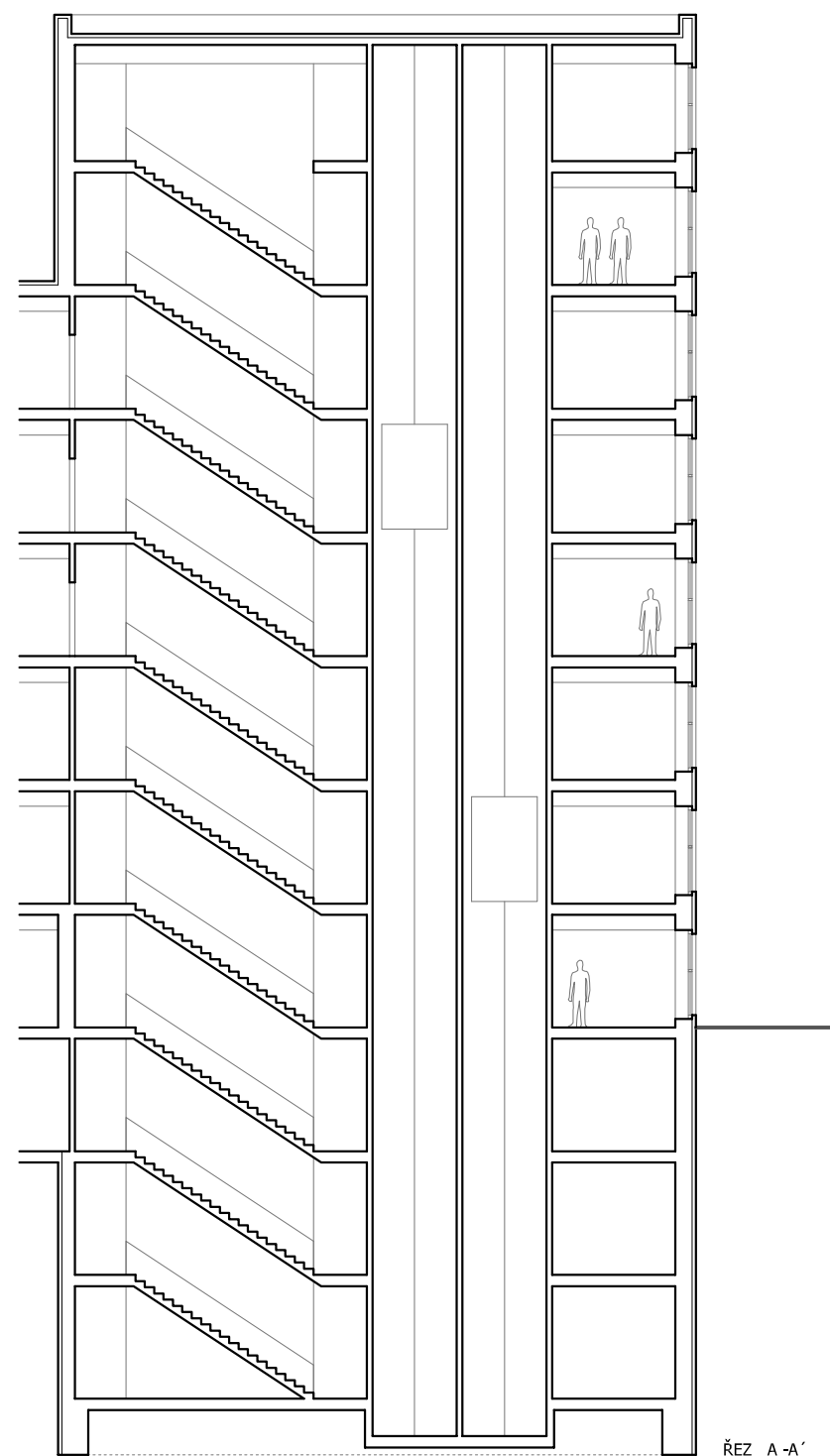
- 1 - Vstupní hala
- 2 - Recepce
- 3 - Evakuační výtah
- 4 - Výtah
- 5 - Schodiště
- 6 - Restaurace
- 7 - Bar / Café
- 8 - Schodiště
- 9 - Kuchyně
- 10 - Kuchyňská přípravná
- 11 - Výdej - ofis
- 12 - Kuchyňský výtah
- 13 - Předsiň
- 14 - WC muži - umývárna
- 15 - WC muži - pisoáry
- 16 - WC muži
- 17 - WC ženy - umývárna
- 18 - WC ženy
- 19 - WC ženy
- 20 - Úklidová místnost
- 21 - WC - invalidé
- 22 - Venkovní terasa
- 23 - Obchody, služby
- 24 - Obchody, služby
- 25 - Obchody, služby
- 26 - Obchody, služby
- 27 - Schodiště

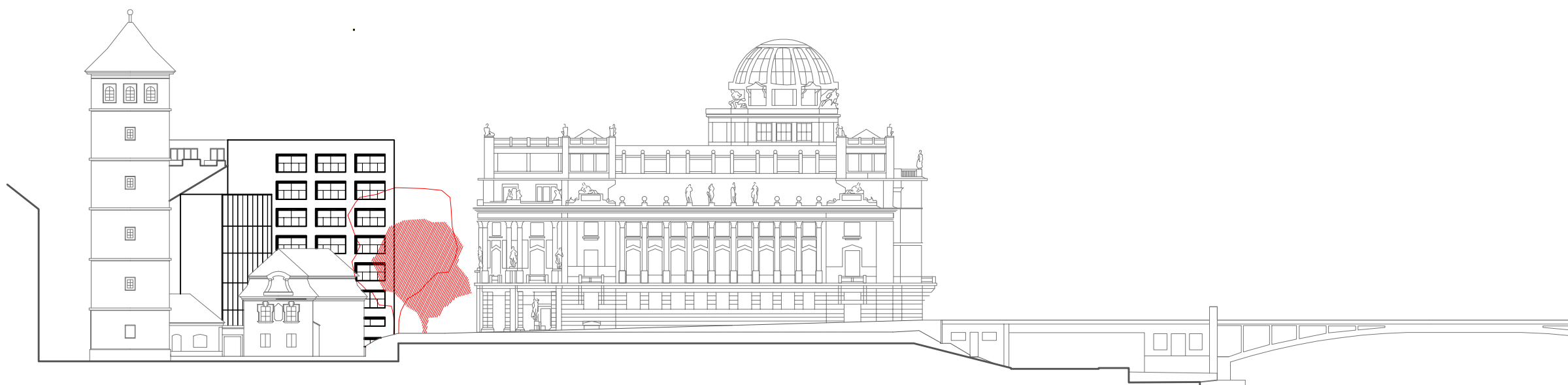

- 1 - Evakuační výtah
- 2 - Výtah
- 3 - Schodiště
- 4 - Čítárna
- 5 - Pokoj
- 6 - Koupelna
- 7 - Předstíň
- 8 - WC
- 9 - Pokoj
- 10 - Koupelna
- 11 - Předstíň
- 12 - WC
- 13 - Pokoj
- 14 - Koupelna
- 15 - WC
- 16 - Lodžie
- 17 - Pokoj - invalidé
- 18 - WC + koupelna
- 19 - Pokoj
- 20 - Koupelna
- 21 - Předstíň
- 22 - WC
- 23 - Pokoj
- 24 - Koupelna
- 25 - WC
- 26 - Lodžie
- 27 - Lodžie
- 28 - Chodba

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE		
FAKULTA ARCHITEKTURY		
AUTOR, DIPLOMANT: Bc. Edita Vávrová AR 2011/2012, ZS		
NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:		
(ČJ)	UKONČENÍ REVOLUČNÍ TŘÍDY	
(AJ)	REVOLUTIONARY STREET'S ENDING	
JAZYK PRÁCE:		
Vedoucí práce:	Prof. Ing. Akad. Arch. Alena Šrámková	Ústav: 15127
Oponent práce:	Ing. Arch. Marek Chalupa	
Klíčová slova (česká):	Brána do města _ hotel Revoluční třída	
Anotace (česká):	Cílem projektu je navrhnout objekt v důstojném pojetí k okolní zástavbě, který nahradí stávající neorenesanční dům a vyřeší tak situaci na předpolí Štefánikova mostu, kde je příjezd do Revoluční ulice z jedné strany rámován palácem Merkur od Jaroslava Fragnera, z druhé strany však ulice končí štíty domů sloužícími jako reklamní plocha.	
Anotace (anglická):	The project aims to design an object in a dignified approach to the buildings in the surrounding, which will replace the existing neo-Renaissance building and solve the situation in the foreground of the bridge, where is the arrival to the Revolutionary street which is framed by the building from the architect Jaroslav Fragner from one side and walls of the buildings with advertising space from the other side.	

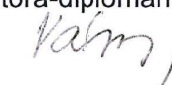
Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

(Celý text metodického pokynu je na www.FA.studium/ke-stazeni)

V Praze dne 18. května 2012

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

OK EESTKLO 10
JESTN
29-02-2012

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Edita Vávrová

datum narození: 26/09/1986

akademický rok / semestr: 2011-2012 / letní semestr

ústav: 15127 / Ústav navrhování I

vedoucí diplomové práce: prof. Ing. Akad. arch. Alena Šrámková

téma diplomové práce: Ukončení Revoluční třídy po zhlaví Štefánikova

zadání diplomové práce:

- 1/popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení
2/popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování
3/seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

1)

Řešené území se rozkládá na pravém, severně orientovaném břehu Vltavy a lze ho charakterizovat jako jižní předpolí Štefánikova mostu rozkládající se podél dvou hlavních kompozičních os: V Z-V směru je to ulice Lannova, která na západ dál pokračuje jako ulice Řásnovka a de facto kopíruje průběh říčního koryta, v S-J směru ulice Revoluční. Území je tvořeno nábřežním prostorem, který je charakteristický solitérními budovami velkých měřítek a společenských významů. Směrem dál od řeky je prostor ve druhém plánu definován hranou kompaktní městské zástavby rozličného charakteru. Existence pásu rozvolněné zástavby, vzniklé v prostoru, sevřeném z jedné strany novou náplavkou a z druhé historickou stopou původního města je pro Prahu typická. Urbanisticky je toto místo nedokončené již 70 let a v minulosti se konalo několik soutěží, které měly navrhnout řešení.

Cílem projektu bude vytvořit objekt v důstojném pojetí k okolní zástavbě, který nahradí stávající neorenesanční dům a vyřeší tak situaci na předpolí Štefánikova mostu, kde je příjezd do Revoluční ulice z jedné strany rámován palácem Merkur od Jaroslava Fragnera, z druhé strany však ulice končí štíty domů sloužícími jako reklamní plocha.

2)

Závěrečnou prezentaci budou tvořit perspektivní vizualizace objektu v kontextu okolních budov, situace, pohledy na fasády v měřítku (1:200), půdorysy a řezy v měřítku (1:200), schémata a detaily.

Finální měřítka vyplynou z daného konceptu.

Výstupem prací bude portfolio a čtyři prezentační formáty A1.

3)

Fyzický model v měřítku 1:100 (1:200).

Poznámka: měřítka výstupů mohou být po konzultaci výjimečně upravena, změna bude odůvodněna v závěrečné zprávě a bude potvrzena vedoucím práce.

Datum a podpis studenta V Praze dne 23.2.2012

Datum a podpis vedoucího DP

Datum a podpis děkana FA ČVUT

Kalms /
Mikul /
Jus /
registrované studijním oddělením dne